

Zaaknummer 16.007

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 22 februari 2016 uitspraak gedaan op het beroep van

de heer, verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de examiner** van de Minor Arbeidsrecht en reorganisatie van de Erasmus School of Law van 11 december 2015 inzake de totstandkoming van het eindcijfer voor de Minor Arbeidsrecht en reorganisatie.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft op 22 december 2015 beroep ingesteld tegen de beslissing van de examiner van 11 december 2015, waarbij aan appellant is bericht dat geen punten worden toegekend voor zijn aanwezigheid bij onderwijsbijeenkomsten en dat zijn eindcijfer voor de Minor niet wordt verhoogd. Op 28 januari 2016 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 22 februari 2016. Appellant is ter zitting verschenen. Voorts waren mr., vicevoorzitter examencommissie ESL en mr., examiner, aanwezig.

II. Motivering

1. Appellant heeft de Minor Arbeidsrecht en reorganisatie gevolgd met als eindcijfer een 7. Binnen de Minor gold een aanwezigheidsverplichting waaraan 5 van de in totaal 100 voor het eindcijfer te behalen punten waren gekoppeld. Omdat appellant volgens de examiner niet heeft voldaan aan de aanwezigheidsverplichting, zijn de 5 punten voor aanwezigheid niet aan appellant toegekend. Appellant heeft beroep ingesteld tegen de wijze van berekening van het cijfer. Appellant stelt primair dat het toekennen van punten voor aanwezigheid onrechtmatig is. Volgens appellant biedt de OER geen ruimte voor toekenning van punten voor aanwezigheid. Kort samengevat is het toekennen van punten voor aanwezigheid volgens appellant in strijd met artikel 31 en 32 van de OER en artikel 3, lid 2 van de Regels van de examencommissie ESL. De kwalificatie 'aanwezigheid' is niet genoemd in artikel 12, lid 1 OER noch in bijlage 12 van de OER en mag daarom volgens appellant geen deel uitmaken van een tentamen.
Secundair is appellant van mening dat de toekenning van punten naar evenredigheid dient te geschieden in het geval de OER toch wel ruimte zou bieden voor toekenning van punten voor aanwezigheid. Appellant geeft aan dat hij bij ongeveer de helft van de onderwijsbijeenkomsten van de Minor aanwezig is geweest. Naar evenredigheid dient zijn eindcijfer daarom met 0,2 punten te worden verhoogd, aldus appellant. Appellant acht de huidige toekenning van punten in strijd met het evenredigheidsbeginsel van artikel 3:4, lid 2 Awb. Het college informeert waarom appellant niet aan alle onderwijsbijeenkomsten heeft deelgenomen. Appellant antwoordt dat hij mede vanwege persoonlijke omstandigheden bij ongeveer de helft van de bijeenkomsten afwezig is geweest.
2. Verweerder betoogt dat de door appellant aangevoerde bepalingen in de OER en de Regels van de examencommissie ESL niet van toepassing zijn op de puntentoekening

voor aanwezigheid aangezien de genoemde artikelen slechts specifieke regelingen treffen omtrent de inhoud en vorm van tentamens c.q. de bekendmaking en omschrijving van tentamenstof. Geen van deze regelingen staat er volgens verweerder aan in de weg dat naast het tentamen andere factoren (zoals in casu aanwezigheidsplicht) mede het eindcijfer bepalen. Uit artikel 7.12c WHW volgt dat examinatoren discretionaire bevoegdheden hebben tot het vormgeven van dergelijke factoren voor hun eigen vak. Verweerder verwijst naar de motivering van de examinator waarom een aanwezigheidsplicht geldt voor de Minor. De regeling houdt in dat er geen punten worden toegekend als een student twee of meer bijeenkomsten heeft gemist. Appellant is (veel) vaker dan eenmaal afwezig geweest, aldus verweerder, en heeft daardoor bij de onderwijsbijeenkomsten onvoldoende kennis kunnen nemen van de aldaar behandelde stof. Het niet toekennen van 0,5 punten heeft volgens verweerder plaatsgevonden conform de voorafgaand aan het onderwijs bekend gemaakte procedure. Gezien het primaire standpunt van appellant zegt verweerder het secundaire standpunt van appellant niet te kunnen volgen.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college merkt vooraleerst op dat de beoordeling van een tentamen c.q. de vaststelling van het eindcijfer dat de student toekomt een exclusieve bevoegdheid is van de daarvoor door de examencommissie aangewezen examinator van het vak. Het college heeft na te gaan of de examinator in redelijkheid tot het gegeven oordeel heeft kunnen komen zonder in strijd te komen met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel.

Appellant heeft betoogd dat het toekennen van punten voor aanwezigheid bij colleges onrechtmatig is. Hetgeen appellant hiertoe heeft aangevoerd biedt naar het oordeel van het college geen aanknopingspunten om te oordelen dat de wijze van berekening van het eindcijfer, inclusief puntentoekening voor aanwezigheid, in strijd is met bepalingen in de OER, de Regels van de examencommissie of enige andere wettelijke regeling. Dat het verbinden van punten aan aanwezigheid en deze betrekken bij de vaststelling van het cijfer onrechtmatig is, deelt het college dan ook niet. De WHW, OER en de Regels van de examencommissie staan er niet aan in de weg dat een aanwezigheidsplicht wordt ingesteld en hieraan, bij al dan niet voldoen aan deze verplichting, door de examinator wel of geen punten worden toegekend. De examinator heeft naar het oordeel van het college helder gemotiveerd waarom een aanwezigheidsverplichting is ingesteld vanwege het belang van de specifieke kennis, stof en vaardigheden tijdens de onderwijsbijeenkomsten.

Ook het secundair aangevoerde punt van appellant volgt het college niet. De aanwezigheidsregeling houdt in dat er geen punten worden toegekend als een student twee of meer bijeenkomsten heeft gemist. Het college is van oordeel dat deze regeling niet als kennelijk onredelijk of anderszins als onjuist is te achten. Niet bestreden is dat appellant vaker dan eenmaal afwezig is geweest, waardoor hij niet voldoet aan de regeling en derhalve voor aanwezigheid geen punten heeft gekregen. Voor strijd met het evenredigheidsbeginsel ziet het college, gelet op de inhoud van de regeling, geen grond.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.